

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annettua lakia.

Esityksessä ehdotetaan vahvistettavaksi vuoden 2017 työttömyysvakuutusmaksut. Työttömyysvakuutusmaksujen kokonaismäärään ei ehdoteta muutosta.

Työmarkkinoiden keskusjärjestöjen kilpailukyky sopimuksen mukaisesti palkansaajien työttömyysvakuutusmaksua ehdotetaan nostettavaksi 0,45 prosenttiyksikköä ja vastaavasti työnantajien keskimääräistä työttömyysvakuutusmaksua alennettavaksi 0,45 prosenttiyksikköä. Työttömyysvakuutusrahaston hallintoneuvostossa palkansaajien ja työnantajien edustusta ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan muuttuneita rahoitussuhteita.

Työttömyysvakuutusvakuutusrahaston suhdannepuskuria ehdotetaan korotettavaksi vuosiksi 2017—2019 enintään 5,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruudesta 7,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruiseksi.

Esitys liittyy valtion vuoden 2017 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYS.....	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
1.1 Työttömyysturvan rahoitus	3
1.2 Suhdannepuskuri.....	3
1.3 Hallintoneuvosto	4
1.4 Työttömyysvakuutusmaksut	4
1.5 Omavastuumaksu	5
2 ESITYKSEN TAVOITTEET JA KESKEISET EHDOTUKSET	5
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	6
4 ASIAN VALMISTELU	6
5 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ	7
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	8
1 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT	8
2 VOIMAANTULO.....	10
LAKIEHDOTUS	11
Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta.....	11
LIITE	14
RINNAKKAISTEKSTI.....	14
Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta.....	14

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Työttömyysturvan rahoitus

Työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998), jäljempänä rahoituslaki, mukaan työttömyysturvan rahoituksesta vastaavat valtio, työnantajat ja palkansaajat pakollisilla työttömyysvakuutusmaksuilla sekä työttömyyskassat jäsenmaksuilla. Palkansaajien ja työnantajien työttömyysvakuutusmaksut tilitetään työttömyysvakuutusrahastoon, joka vastaa työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavista osuuksista ja etuuksista. Työttömyyskassojen maksamista ansiosidonnaisista etuuksista — työttömyyspäivärahoista ja vuorottelukorvausten menoista valtio kustantaa peruspäivärahaa vastaavan osuuden. Valtio ei osallistu lomautusajalta, sääesteen ajalta eikä lisäpäiviltä maksettujen etuuksien rahoitukseen. Työttömyyskassan osuus kustakin ansioon suhteutetusta päivärahasta on 5,5 prosenttia. Työttömyysvakuutusrahasto vastaa ansiosidonnaisen työttömyysturvan rahoituksesta siltä osin kuin valtio ja yksittäiset työttömyyskassat eivät ole siitä vastuussa. Korotetun ansio-osan työttömyysvakuutusrahasto rahoittaa kokonaan. Työttömyysvakuutusrahasto maksaa työttömyyskassoille työttömyyskassalain (603/1984) 26 §:n mukaista hallintokuluosuutta ja työttömyyskassalain 19 a §:n mukaista jäsenmaksujen tasausta.

Työttömyysvakuutusrahasto vastaa myös työntekijän eläkelain (395/2006) 182 §:ssä tarkoitettua vakuutusmaksun suorittamisesta Eläketurvakeskukselle ja valtion eläkelain (1295/2006) 133 §:ssä tarkoitetun maksun suorittamisesta valtion eläkerahastolle työttömyys- ja koulutusajalta sekä palkkaturvalain (866/1998) 31 §:n ja merimiesten palkkaturvalain (1108/2000) 29 §:n mukaisen määrän suorittamisesta. Lisäksi työttömyysvakuutusrahasto rahoittaa aikuis-koulutustuesta annetussa laissa (1276/2000) tarkoitettua aikuiskoulutustuen ansio-osan ja hallintokulut, Koulutusrahastosta annetussa laissa (1306/2002) tarkoitettua hallintokulut ja ammatititukintostipendit muiden kuin valtioon virka- tai työsuhteessa olevien henkilöiden osalta. Rahoituslain 23 §:n mukaan työttömyysvakuutusrahasto tilittää Kansaneläkelaitokselle palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kertymästä työttömyysturvan peruspäivärahan rahoitukseen määrän, joka keskimäärin vastaa työttömyyskassoihin kuulumattomien palkansaajien osuutta työttömyysvakuutusmaksuista kertyvää määrää. Lisäksi Työttömyysvakuutusrahasto tilittää Kansaneläkelaitokselle peruspäivärahan rahoitukseen vuosittain 50 300 000 euroa.

1.2 Suhdannepuskuri

Työttömyysvakuutusrahaston maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ennakoitavissa olevista kansantalouden suhdannevaihteluista johtuvien työttömyysvakuutusmaksujen muutosten tasaamiseksi rahastossa on suhdannepuskuri. Sen varojen tai velkojen enimmäismäärää koskeva ennuste työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä voi olla enintään 5,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruinen. Työttömyysvakuutusmaksut voidaan tasaisen maksukehityksen turvaamiseksi kerran kolmen vuoden aikana määrätä siten, että puskurin varojen enimmäismäärä ennusteen mukaan ylittyy.

Suhdannepuskurissa arvioidaan olevan vuoden 2016 lopussa velkaa noin 610 miljoonaa euroa. Puskurin enimmäiskooksi arvioitiin työttömyysvakuutusmaksuja viimeksi vahvistettaessa 1 653 miljoonaa euroa vuonna 2016.

1.3 Hallintoneuvosto

Rahaston hallintoneuvoston jäsenet nimittää valtioneuvosto työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien keskusjärjestöjen, kunnallisen työmarkkinalaitoksen ja evankelis-luterilaisen kirkon sopimusvaltuuskunnan ehdotuksesta. Hallintoneuvostossa on vähintään yhdeksän ja enintään 18 jäsentä. Jäsenistä kahden kolmasosan tulee edustaa työnantajia ja kolmasosan työntekijöitä. Hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joista toisen tulee edustaa työnantajia ja toisen työntekijöitä edustavia jäseniä siten, että puheenjohtajuus on vuorovuosin työnantajien ja työntekijöiden edustajilla.

1.4 Työttömyysvakuutusmaksut

Työttömyysvakuutusrahaston menot rahoitetaan työttömyysvakuutusmaksuilla sekä niistä saatavilla sijoitustoiminnan tuotoilla ja tarvittaessa lainanotolla. Rahoituslain 2 §:n mukaan työnantajan on suoritettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu ja työntekijän palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu, jotka maksut on määrättävä siten, että rahasto voi suoriutua sen vastattavana olevien työttömyysetuuksien rahoituksesta ja muista lakisääteisistä menoistaan.

Rahoituslain 12 §:n 1 momentin mukaan työnantaja ja lain 15 §:ssä tarkoitettu työntekijä on velvollinen maksamaan työttömyysvakuutusmaksun työntekijän Suomessa tekemästä työstä. Maksuvelvollisuus on myös soveltuvin osin valtion liikelaitoksella.

Rahoituslain 18 §:n 1 momentin mukaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,15 prosenttia palkasta. Lain mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2016 se on 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,90 prosenttia palkasta. Työnantajien ja palkansaajien osuus etuuksien rahoituksesta on laissa määritelty siten, että työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken.

Rahoituslain 18 §:n 5 momentin mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 044 500, kohdistuva maksu on neljäsosa ilmaistuna täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 044 500 euroa. Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on kuitenkin aina vähintään 0,10 prosenttia palkasta. Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 2016 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,45 prosenttia.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 0,46 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 1,00 prosenttia palkasta.

Yliopistoille on vuoden 2012 alusta voimaan tulleella lainmuutoksella (1332/2011) säädetty oma työttömyysvakuutusmaksunsa. Sitä koskevan hallituksen esityksen eduskunnalle laiksi työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain 18 §:n muuttamisesta (HE 87/2011 vp) mukaan yliopiston työttömyysvakuutusmaksua on esitetty yleistä työttömyysvakuutusmaksua alhaisemmaksi, koska yliopistolain voimaannpanosta annetun lain (559/2009) 11 §:n mukaan ennen vuotta 1980 syntyneet työntekijät jäävät valtion eläketurvan piiriin eikä heidän osaltaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksua käytetä työttömyysajalta kertyvän eläkkeen rahoitukseen. Yliopiston työttömyysvakuutusmaksu on vuonna 2016 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,78 prosenttia palkasta.

Rahoituslain 18 §:n 6 momentin mukaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun maksuprosentit vahvistetaan kalenterivuodeksi kerrallaan. Työttömyysvakuutusrahaston tulee tehdä seuraavan vuoden maksuja koskeva esitys sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle elokuun loppuun mennessä.

1.5 Omavastuumaksu

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan työnantaja, joka on tapaturmavakuutuslain mukaan velvollinen vakuuttamaan työntekijänsä, sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 044 500 miljoonaa euroa.

Maksuvelvollisuus syntyy, jos työsuhteen irtisanomisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain (1290/2002) mukaisiin lisäpäiviin tai jos vuonna 1950 tai sen jälkeen syntyneellä henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

Työnantaja ei ole velvollinen maksamaan omavastuumaksua, jos työsuhde on päätynyt ennen kuin henkilö on täyttänyt 56 vuotta, työsuhde on kestänyt alle kolme vuotta, työsuhde on irtisanottu työsopimuslain (55/2001) 7 luvun 2 §:n perusteella tai purettu työsopimuslain 8 luvun 1 §:n perusteella työntekijästä johtuvasta muusta kuin terveydellisestä syystä, työntekijä on työsuhteen päättymisen jälkeen täyttänyt uudelleen työttömyysturvalain mukaisen työssäoloehdon muun kuin alun perin irtisanoneen työnantajan palveluksessa tai työntekijä on omasta aloitteestaan ja ilman työnantajan myötävaikutusta irtisanoutunut.

Omavastuumaksun perusteena on se etuusmenoa vastaava määrä, joka irtisanotulle työntekijälle tulisi ansiopäivärahan suuruisena maksettavaksi siitä lukien, kun hänen oikeutensa lisäpäiviin alkaa, siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta, kuitenkin vähintään yhden vuoden etuusmenoa vastaava määrä.

Jos päivärahaoikeus on alkanut 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen, omavastuumaksun perusteena on se ansiopäivärahan suuruista etuusmenoa vastaava määrä, jolta ajalta irtisanotulle työntekijälle on maksettu työttömyysetuutta työsuhteen päättymisestä siihen saakka, kunnes hän täyttää 63 vuotta.

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia omavastuumaksu perusteena olevasta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen palkkasumma on vähintään 32 952 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 044 500 euroa.

Omavastuumaksu peritään lisäpäiväoikeuden alkaessa tai irtisanotun työntekijän täytettyä 63 vuotta.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan vahvistettavaksi vuoden 2017 työttömyysvakuutusmaksujen määrät.

Työmarkkinoiden keskusjärjestöjen kilpailukykysovimuksen mukaisesti palkansaajien työttömyysvakuutusmaksua ehdotetaan nostettavaksi 0,45 prosenttiyksikköä ja vastaavasti työn-

antajien keskimääräistä työttömyysvakuutusmaksua alennettavaksi 0,45 prosenttiyksikköä. Maksujen kokonaismäärään ei ehdoteta muutosta. Ehdotetulla työttömyysvakuutusmaksulla Työttömyysvakuutusrahasto arvioi tuloksensa olevan noin 73 miljoonaa euroa ylijäämäinen vuonna 2017 ja velan määrän yhteensä 567 miljoonaa euroa vuoden 2017 lopussa.

Vastaava suhteellinen muutos ehdotetaan tehtäväksi myös yrityksen osaomistajien, valtion liikelaitosten ja yliopistojen työttömyysvakuutusmaksujen määriin. Yliopistojen työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,33 prosenttia palkasta.

Työttömyysvakuutusvakuutusrahaston suhdannepuskuria ehdotetaan korotettavaksi vuosiksi 2017–2019 enintään 5,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruudesta 7,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruiseksi. Tämä nostaa puskurin enimmäismäärän 1 609 miljoonasta eurosta 2 252 miljoonaan euroon.

Työttömyysrahaston hallintoneuvostossa palkansaajien ja työnantajien edustusta ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan muuttuneita rahoitussuhteita siten, että vuodesta 2018 alkaen työttömyysvakuutusrahastossa olisi yhtä monta palkansaajia ja työnantajia edustavaa jäsentä.

Esityksessä ehdotetaan korotettavaksi omavastuumaksussa sovellettavat palkkasummarajat työttömyysvakuutusmaksun palkkasummarajaa vastaavasti vuoden 2016 palkkakertoimella. Täysimääräinen omavastuumaksu perittäisiin, jos yrityksen palkkasumma olisi vähintään 32 952 000 euroa. Jos palkkasumma olisi tätä pienempi, omavastuumaksu alenisi lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei perittäisi, jos palkkasumma olisi enintään 2 059 500 euroa.

3 Esityksen vaikutukset

Työttömyysvakuutusrahaston arvion mukaan, joka on tehty valtiovarainministeriön talousennusteilla, työttömyysvakuutusrahaston ylijäämän arvioidaan olevan 158 miljoonaa euroa vuonna 2017. Tänä vuonna tuloksen arvioidaan olevan noin 76 miljoonaa euroa ylijäämäinen. Kun suhdannepuskurissa arvioidaan olevan velkaa vuoden 2016 lopussa 610 miljoonaa euroa, arvioidaan puskurissa olevan vuoden 2017 lopussa velkaa 453 miljoonaa euroa valtiovarainministeriön ennusteen mukaan.

Työttömyysvakuutusrahasto arvioi työnantajan maksuja kertyvän 1 763 miljoonaa euroa (2 064 miljoonaa euroa vuonna 2016) ja palkansaajan maksuja noin 1 244 miljoonaa euroa (874 miljoonaa euroa vuonna 2016). Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun korottaminen 0,45 prosenttiyksiköllä lisää maksutuottoa arviolta 353 miljoonalla eurolla ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksun alentaminen pienentää maksutuottoa noin 335 miljoonalla eurolla. Työttömyysvakuutusmaksu on palkansaajan verotuksessa vähennettävä meno. Vähennyksen kasvaminen vähentää verotuloja valtiolla 55 miljoonaa euroa ja kunnissa 82 miljoonaa euroa. Lisäksi kirkollisveron tuotto alenee 4 miljoonaa euroa, ja sairaanhoitovakuutuksen sairaanhoitomaksun tuotto 6 miljoonaa euroa. Palkansaajamaksun tuotosta tilitetään Kansaneläkelaitokselle peruspäivärahojen rahoitukseen osa, joka vastaa kassaan kuulumattomien osuutta palkansaajamaksun tuotosta. Ehdotetulla maksulla peruspäivärahojen rahoitukseen tilitetään vuonna 2017 arviolta 210 miljoonaa euroa, joka vähentää valtionosuutta peruspäivärahaan täysimääräisesti.

4 Asian valmistelu

Rahoituslain 18 §:n 6 momentin mukaan työttömyysvakuutusrahaston tulee tehdä seuraavan vuoden maksuja koskeva esitys sosiaali- ja terveysministeriölle elokuun loppuun mennessä.

Työttömyysvakuutusrahaston hallintoa, suhdannepuskuria ja palkansaajien osuuden kasvattamista työttömyysvakuutusmaksuista koskevat esitykset perustuvat työmarkkinoiden keskusjärjestöjen 29 päivänä helmikuuta sopimaan kilpailukyky sopimukseen.

Esityksessä ehdotetut työttömyysvakuutusmaksut ovat työttömyysvakuutusrahaston esityksen mukaiset. Valtion liikelaitosten ja yliopistojen työttömyysvakuutusmaksut on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä.

Esitys on valmisteltu sosiaali- ja terveysministeriössä. Valmistelun yhteydessä on kuultu keskeisiä työmarkkinajärjestöjä ja Suomet Yrittäjät ry:tä.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy vuoden 2017 talousarvioesitykseen ja tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

3 §. Suhdannepuskuri. Pykälän 1 momentissa säädetyn suhdannepuskurin enimmäismäärä ehdotetaan korotettavaksi 5,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruudesta 7,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruiseksi. Ehdotettu suhdannepuskurin muutos olisi voimassa vuoden 2019 loppuun.

9 §. Työttömyysvakuutusrahasto. Pykälän 1 momentissa olevaa Työttömyysvakuutusrahaston tarkoitusta koskevaa määritelmää ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan paremmin rahaston muuttuneita tehtäviä. Ehdotetussa säännöksessä mainittaisiin rahaston tärkeimmät tehtävät: työttömyysvakuutusmaksujen perintä ja työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavien etuuksien rahoituksen järjestäminen. Työttömyysvakuutusrahaston tehtävät on määritelty tarkemmin lain 10 §:n 1 momentissa. Lisäksi työttömyyskassalain (603/1984) 19 a §:n on säädetty jäsenmaksun tasauksesta, jota Työttömyysvakuutusrahasto maksaa työttömyyskassoille eri aloilla vallitsevan työttömyysrasituksen tasoittamiseksi.

Pykälän 2 momentissa säädettyä hallintoneuvoston kokoonpanoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että hallintoneuvostossa olisi työnantajilla ja työntekijöillä yhtä monta edustajaa. Hallintoneuvoston paikkajako on määräytynyt työnantajien ja palkansaajien vakuutusmaksujen keskinäisen suhteen perusteella. Kilpailukyky sopimuksen mukaisesti kasvaa palkansaajien rahoitusosuus työttömyysvakuutusmaksuista vuosina 2017 ja 2018 yhteensä 0,85 prosenttiyksiköllä. Vastaavasti työnantajien maksuosuus alenee 0,85 prosenttiyksiköllä. Vuonna 2018 työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Kilpailukyky sopimuksen mukaisesti vuodesta 2018 alkaen hallintoneuvoston jäsenistä puolet valittaisiin työnantajien ja puolet palkansaajia edustavien keskeisten keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Työnantajapuolen edustavuus ratkaistaisiin jäsenten työntekijämäärällä.

Hallintoneuvosto valitaan kolmivuotiskaudeksi. Nykyisen hallintoneuvoston toimikausi päättyy vuoden 2016 lopussa. Lain voimaantulosäännöksessä ehdotetaan, että nykyinen hallintoneuvosto jatkaisi vielä vuoden 2017 loppuun. Näin uusi hallintoneuvosto voitaisiin nimittää toimikaudeksi 2018—2020 ehdotetun säännöksen mukaisena.

18 §. Työttömyysvakuutusmaksujen määrä. Pykälän 1 momentissa ehdotetaan säädettäväksi vuoden 2017 työttömyysvakuutusmaksusta ja vuonna 2017 sovellettavista palkkasummaraajoista. Palkkasummarajojen tarkistamiskäytäntöä muutettiin lailla 970/2013 siten, että laissa olevat palkkasummat muutetaan vastaamaan edellisen vuoden palkkakerrointa. Vahvistettaessa vuoden 2017 maksuja palkkasummarajaa korotetaan vuonna 2016 sovellettavalla palkkakertoimella.

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksuja ehdotetaan muutettavaksi siten, että palkansaajan työttömyysvakuutusmaksua korotetaan 0,45 prosenttiyksikköä ja vastaavasti työnantajan keskimääräistä työttömyysvakuutusmaksua lasketaan 0,45 prosenttiyksikköä. Esitys merkitsee palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun nousemista 1,15 prosentista 1,60 prosenttiin ja työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun laskemista vastaavasti 2,85 prosentista 2,40 prosenttiin. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu olisi 0,80 prosenttia palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,30 prosenttia. Työttömyysvakuutusmaksun kokonaismäärää pysyisi vuoden 2016 tasolla. Ehdotetulla työttömyysvakuutusmaksulla työttömyysvakuutusrahasto arvioi, että valtiovarainministeriön talousennusteen

mukaan vuoden 2017 tulos olisi noin 158 miljoonaa euroa ylijäämäisen. Rahaston suhdannepuskurissa olisi siten vuoden 2017 lopussa velkaa noin 453 miljoonaa euroa. Suhdannepuskurin enimmäiskoko olisi noin 2 270 miljoonaa euroa.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan säädettäväksi yrityksen osaomistajan palkansaajamaksusta ja yrityksen osaomistajasta maksettavasta työnantajan työttömyysvakuutusmaksusta. Lain 14 ja 16 §:n mukaan osaomistajien työttömyysvakuutusmaksut on määrättävä siten, että ne vastaavat niiden etuuksien rahoitusta, joihin osaomistajat ovat oikeutettuja. Osaomistajien työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä ei siten oteta huomioon sitä rahoitusosuutta, joka työttömyysvakuutusrahasto maksaa työttömyyskassoille etuuksien rahoitukseen, eikä myöskään eläkkeiden rahoitukseen valtiokonttorille maksettavaa määrää. Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksuksi vuonna 2017 ehdotetaan 0,70 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettavaksi työnantajan työttömyysvakuutusmaksuksi 0,80 prosenttia palkasta.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi valtion liikelaitosten työttömyysvakuutusmaksusta. Voimassaolevan lain 12 §:n 2 momentissa säädetään, että velvollisuus työttömyysvakuutusmaksun maksamiseen on myös valtion liikelaitoksella, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (1062/2010). Maksun määrässä otetaan huomioon työttömyysvakuutusrahaston työttömyyskassoille ja Koulutusrahastolle maksamat rahoitusosuudet sekä työttömyysvakuutusrahaston hallintokulut. Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksuksi vuonna 2015 ehdotetaan 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,05 prosenttia palkasta.

Pykälän 4 momentissa ehdotetaan säädettäväksi yliopistojen työttömyysvakuutusmaksusta. Yliopistolain voimaantulon jälkeen annetun lain (559/2009) 11 §:n mukaan ennen vuotta 1980 syntyneet työntekijät jäävät valtion eläketurvan piiriin. Heidän osaltaan työnantajan työttömyysvakuutusmaksua ei käytetä työttömyysajalta kertyvän eläkkeen rahoitukseen. Tästä syystä vakuutusperiaatteen mukaisesti yliopistojen maksua esitetään yleistä työttömyysvakuutusmaksua alhaisemmaksi. Yliopistojen työttömyysvakuutusmaksu olisi vuonna 2017 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,33 prosenttia palkasta.

Pykälän 5 momentin palkkasummarajoja ehdotetaan korotettaviksi vuonna 2016 sovellettavalla palkkakertoimella. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi sääntö, jonka mukaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Sääntö tulisi sovellettavaksi, kun työttömyysvakuutusmaksu säädetään vuodelle 2018. Lisäksi momentista ehdotetaan poistettavaksi säännös palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun vähimmäismäärästä. Koska vuodesta 2018 alkaen palkansaajan vakuutusmaksu on yhtä suuri kuin työnantajan keskimääräinen maksu, säännös on tarpeeton. Muutoin säännös vastaa voimassa olevaa lakia.

21 k §. *Koron laskeminen työttömyysvakuutusmaksun määrän muuttuessa.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 21 k §. Koron perimisestä on säädetty 21 e §:ssä. Mainittu säännös ei toimi tarkoituksenmukaisella tavalla tilanteissa, joissa työnantajalle määrättyyn lopulliseen maksuun tehdään muutoksia. Säännös johtaa siihen, että korkoa maksetaan sellaisistakin työttömyysvakuutusmaksuista, jotka on jo oikaistu aiemmillä päätöksillä. Useimmiten tämä johtuu siitä, että vakuutusvuodelta määrätty maksu oikaistaan työnantajan toimitettua korjatun palkkasummailmoituksen vasta sen jälkeen, kun maksu vakuutusvuodelta on jo määrätty. Myös Työttömyysvakuutusrahasto voi jälkikäteisessä valvontamenettelyssä oikaista virheelliseksi havaitsemaansa maksupäätöstä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin koron laskemisesta tasausmaksun tai arviomaksun määrän noustessa. Säännöksen mukaan tasausmaksun korko laskettaisiin muutoksesta johtuvalle maksulle vuoden alusta tasausmaksulle määrättävään eräpäivään. Muutoksesta johtuvalle maksulle annettaisiin uusi lasku maksuaikoiheen, ja tälle maksulle alkaisi kertyä viivästyskorkoa uuden laskun erääntyessä.

Pykälän 1 momentissa säädettäisiin ainoastaan niistä tilanteista, joissa tasaus- tai arviomaksun määrä nousee. Tasaus- tai arviomaksun määrän laskiessa sovellettaisiin edelleen rahoituslain 21 e §:ää, jonka 2 momentin perusteella tasausmaksun korko lasketaan vakuutusvuotta seuraavan vuoden alusta tasausmaksun eräpäivään. Mikäli oikaistu tasausmaksu on jo maksettu, työnantajalle palautetaan tämän liikaa maksama tasausmaksu sekä liikaa maksetut tasausmaksun korot.

24 §. Maksuvelvollisuus. Pykälän 1 momentin johtolauseessa mainittu palkkasummaraja muutettaisiin vastaamaan vuonna 2016 sovellettavaa palkkakerrointa.

Pykälän 1 ja 2 kohta vastaavat voimassa olevaa lakia.

24 a §. Omavastuumaksun määrä. Pykälän 3 momentissa säädetyt palkkasummarajat ehdotetaan muutettaviksi vastaamaan vuonna 2016 sovellettavaa palkkakerrointa.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Lain 9 § ehdotetaan tulemaan voimaan kuitenkin vasta 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 3 §:n 1 momentti olisi voimassa vuoden 2019 loppuun.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 3 §:n 1 momentti, 9 §, 18 §:n 1—5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti laissa 1026/2010 ja 18 §:n 1—5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti laissa 1413/2015, sekä *lisätään* lakiin uusi 21 k § seuraavasti:

3 §

Suhdannepuskuri

Työttömyysvakuutusrahastolla on maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ennakoitavissa olevista kansantalouden suhdannevaihteluista johtuvien työttömyysvakuutusmaksujen muutosten ta-
saamiseksi rahaston varojen ja velkojen erotuksena muodostuva suhdannepuskuri, jonka varo-
jen tai velkojen enimmäismäärää koskeva ennuste työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä
voi olla enintään 7,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruinen.

9 §

Työttömyysvakuutusrahasto

Työttömyysvakuutusmaksujen perintää ja työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavien etuuksien rahoituksen järjestämistä varten on työttömyysvakuutusrahasto.

Työttömyysvakuutusrahaston ohjesääntö annetaan valtioneuvoston asetuksella. Rahaston hallintoneuvoston jäsenet nimittää valtioneuvosto työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Hallintoneuvostossa on vähintään 10 ja enintään 18 jäsentä. Jäsenistä puolet edustaa työnantajia ja puolet työntekijöitä. Hallintoneuvosto valitsee keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joista toisen tulee edustaa työnantajia ja toisen työntekijöitä edustavia jäseniä siten, että puheenjohtajuus on vuorovuosin työnantajien ja työntekijöiden edustajilla.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 1,60 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2017 se on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen yltäväältä osalta 3,30 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,70 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,80 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,80 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,05 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,33 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 059 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 059 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

21 k §

Koron laskeminen työttömyysvakuutusmaksun määrän muuttuessa

Jos tasausmaksun tai arviomaksun määrä nousee, muutoksen johdosta perittävälle maksulle lasketaan 21 e §:n 1 momentissa tarkoitettu korko vakuutusvuotta seuraavan tammikuun 1 päivästä muutoksesta johtuvalle maksulle määrättävään eräpäivään.

Työttömyysvakuutusmaksun muutoksen johdosta palautettavalle ennakonpalautukselle lasketaan 21 e §:n 1 momentissa tarkoitettu korko vakuutusvuotta seuraavan tammikuun 1 päivästä ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 059 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisiin lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 a §

Omavastuumaksun määrä

Täysimääräinen omavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen omavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tar-

koitettu palkkasumma on vähintään 32 952 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, omavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että omavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 059 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Sen 9 § tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 3 §:n 1 momentti on voimassa vuoden 2019 loppuun.

Työttömyysvakuutusrahaston hallintoneuvoston jäsenet, jotka olivat tehtävässä tämän lain tullessa voimaan, jatkavat tehtävässä vuoden 2017 loppuun.

Lain 18 §:n 5 momentissa olevaa säännöstä, jonka mukaan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret, sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivästä tammikuuta 2018.

Helsingissä 29 päivänä syyskuuta 2016

Pääministeri

Juha Sipilä

Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Mattila

Laki**työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain (555/1998) 3 §:n 1 momentti, 9 §, 18 §:n 1—5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 1 momentti laissa 1026/2010 ja 18 §:n 1—5 momentti, 24 §:n 1 momentti ja 24 a §:n 3 momentti laissa 1413/2015, sekä *lisätään* lakiin uusi 21 k § seuraavasti:

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

3 §

3 §

*Suhdannepuskuri**Suhdannepuskuri*

Työttömyysvakuutusrahastolla on maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ennakoitavissa olevista kansantalouden suhdannevaihteluista johtuvien työttömyysvakuutusmaksujen muutosten tasaamiseksi rahaston varojen ja velkojen erotuksena muodostuva suhdannepuskuri, jonka varojen tai velkojen enimmäismäärää koskeva ennuste työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä voi olla enintään 5,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruinen.

Työttömyysvakuutusrahastolla on maksuvalmiuden turvaamiseksi ja ennakoitavissa olevista kansantalouden suhdannevaihteluista johtuvien työttömyysvakuutusmaksujen muutosten tasaamiseksi rahaston varojen ja velkojen erotuksena muodostuva suhdannepuskuri, jonka varojen tai velkojen enimmäismäärää koskeva ennuste työttömyysvakuutusmaksuja määrättäessä voi olla enintään 7,0 prosenttiyksikön työttömyysastetta vastaavien menojen suuruinen.

9 §

9 §

*Työttömyysvakuutusrahasto**Työttömyysvakuutusrahasto*

Työnantajan ja palkansaajan rahoitusosuuksien järjestämiseksi ja työttömyyskassojen tukemiseksi on työttömyysvakuutusrahasto.

Työttömyysvakuutusrahaston ohjesääntö annetaan asetuksella. Rahaston hallintoneuvoston jäsenet nimittää valtioneuvosto työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien keskusjärjestöjen, *kunnallisen työmarkkinalaitoksen ja evankelis-luterilaisen kirkon sopimusvaltuuskunnan* ehdotuksesta. Hallintoneuvostossa on vähintään yhdeksän ja enin-

Työttömyysvakuutusmaksujen perintää ja työttömyysvakuutusmaksuilla rahoitettavien etuuksien rahoituksen järjestämistä varten on työttömyysvakuutusrahasto.

Työttömyysvakuutusrahaston ohjesääntö annetaan *valtioneuvoston* asetuksella. Rahaston hallintoneuvoston jäsenet nimittää valtioneuvosto työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien keskusjärjestöjen ehdotuksesta. Hallintoneuvostossa on vähintään 10 ja enintään 18 jäsentä. Jäsenistä *puolet* edustaa työnantajia ja *puolet* työntekijöitä. Hallinto-

Voimassa oleva laki

tään 18 jäsentä. Jäsenistä kahden kolmasosan tulee edustaa työnantajia ja kolmasosan työntekijöitä. Hallintoneuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joista toisen tulee edustaa työnantajia ja toisen työntekijöitä edustavia jäseniä siten, että puheenjohtajuus on vuorovuosin työnantajien ja työntekijöiden edustajilla.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,15 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2016 se on 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,90 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 0,46 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 1,00 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,00 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,45 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2016 on 1,00 prosenttia palkasta palkkasumman 2 044 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,78 prosenttia palkasta.

Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutosten on jakauduttava tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 044 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksusta, joka ylittää 2 044 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosi-

Ehdotus

neuvosto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan, joista toisen tulee edustaa työnantajia ja toisen työntekijöitä edustavia jäseniä siten, että puheenjohtajuus on vuorovuosin työnantajien ja työntekijöiden edustajilla.

18 §

Työttömyysvakuutusmaksujen määrä

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 1,60 prosenttia palkasta. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on porrastettu työnantajan maksaman palkkasumman mukaan siten, että vuonna 2017 se on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 3,30 prosenttia palkasta.

Yrityksen osaomistajan palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,70 prosenttia palkasta ja yrityksen osaomistajasta maksettava työnantajan työttömyysvakuutusmaksu on 0,80 prosenttia palkasta.

Valtion liikelaitoksen työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,80 prosenttia liikelaitoksen liiketoiminnasta maksamien palkkojen yhteismäärästä palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,05 prosenttia palkasta.

Yliopistolain (558/2009) 1 §:ssä tarkoitetun yliopiston työttömyysvakuutusmaksu vuonna 2017 on 0,80 prosenttia palkasta palkkasumman 2 059 500 euroon asti ja sen ylittävältä osalta 2,33 prosenttia palkasta.

Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret. Palkansaajan ja työnantajan työttömyysvakuutusmaksujen muutokset jakautuvat tasan työnantajan keskimääräisen työttömyysvakuutusmaksun ja palkansaajan työttömyysvakuutusmaksun kesken. Työnantajan keskimääräisessä maksussa otetaan huomioon myös omavastuumaksu. Työnantajan työttömyysvakuutusmaksu porrastetaan siten, että siihen osaan palkkasummasta, joka ei ylitä 2 059 500 euroa, kohdistuva maksu on neljäsosa siihen palkkasumman osaan kohdistuvasta maksus-

Voimassa oleva laki

na lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä. *Palkansaajan työttömyysvakuutusmaksu on kuitenkin aina vähintään 0,10 prosenttia palkasta.*

Ehdotus

ta, joka ylittää 2 059 500 euroa. Edellä mainittu neljäsosa ilmaistaan täysinä prosenttiyksikön sadasosina lähimpään viiteen sadasosaan pyöristettynä.

21 k §

Koron laskeminen työttömyysvakuutusmaksun määrän muuttuessa

Jos tasausmaksun tai arviomaksun määrä nousee, muutoksen johdosta perittävälle maksulle lasketaan 21 e §:n 1 momentissa tarkoitettu korko vakuutusvuotta seuraavan tammikuun 1 päivästä muutoksesta johtuvalle maksulle määrättävään eräpäivään.

Työttömyysvakuutusmaksun muutoksen johdosta palautettavalle ennakonpalautukselle lasketaan 21 e §:n 1 momentissa tarkoitettu korko vakuutusvuotta seuraavan tammikuun 1 päivästä ennakonpalautuksen palautuskuukautta edeltävän kuukauden loppuun.

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 044 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisesti lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

24 §

Maksuvelvollisuus

Työttömyysturvan omavastuumaksun on velvollinen maksamaan 12 §:ssä tarkoitettu työnantaja sekä valtion tilivirasto ja liikelaitos, jonka irtisanomisvuotta edeltäneen vuoden työttömyysvakuutusmaksun perusteena ollut palkkasumma tai sitä vastaava valtion tiliviraston tai liikelaitoksen palkkasumma on vähintään 2 059 500 euroa, jos:

1) työsuhteen irtisanomisesta tai työntekijän lomauttamisesta johtuva työttömyys jatkuu niin, että henkilölle syntyy oikeus työttömyysturvalain 6 luvun 9 §:n 1 momentin mukaisesti lisäpäiviin; tai

2) henkilöllä työsuhteen irtisanomisesta johtuva 60 vuoden iän täyttämisen jälkeen alkanut oikeus työttömyyspäivärahaan jatkuu hänen täytettyään 63 vuotta tai hän on alkanut saada vanhuuseläkettä 62 vuotta täytettyään ja työttömyyspäiväraha on jatkunut vanhuuseläkkeelle siirtymiseen saakka.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

24 a §

24 a §

Ostavastuumaksun määrä

Ostavastuumaksun määrä

Täysimääräinen ostavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen ostavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 32 712 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, ostavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että ostavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 044 500 euroa.

Täysimääräinen ostavastuumaksu on 90 prosenttia 1 ja 2 momentissa tarkoitettusta etuusmenosta. Täysimääräinen ostavastuumaksu peritään, jos yrityksen 24 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkkasumma on vähintään 32 952 000 euroa. Jos palkkasumma on tätä pienempi, ostavastuumaksu alenee lineaarisesti siten, että ostavastuumaksua ei peritä, jos palkkasumma on enintään 2 059 500 euroa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2017. Sen 9 § tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2018. Lain 3 §:n 1 momentti on voimassa vuoden 2019 loppuun.

Työttömyysvakuutusrahaston hallintoneuvoston jäsenet, jotka olivat tehtävissä tämän lain tullessa voimaan, jatkavat tehtävissä vuoden 2017 loppuun.

Lain 18 §:n 5 momentissa olevaa säännöstä, jonka mukaan palkansaaajan työttömyysvakuutusmaksu ja työnantajan keskimääräinen työttömyysvakuutusmaksu ovat yhtä suuret, sovelletaan ensimmäisen kerran 1 päivästä tammikuuta 2018.